

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: P. J.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 26. 4. 2021, č. j. X, o povinnosti vrátit přeplatek na dávce důchodového pojištění,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 8. 2. 2021, č. j. X (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) uložila žalobci povinnost podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon* č. 582/1991 Sb.“) vrátit přeplatek na starobním důchodu v částce 19 675 Kč, který vznikl za období od 18. 1. 2020 do 21. 12. 2020, a to do 8 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
2. V námitkách proti tomuto rozhodnutí žalobce uvedl, že vrácení částky 8 594 Kč považuje za neoprávněné a ničím neopodstatněné, neboť rozhodnutí o přiznání starobního důchodu bylo zastaveno a zrušeno a tudíž neexistuje. Částku ve výši 8 594 Kč

nikdy neobdržel, proto považuje její vymáhání za protizákonné. Rozhodnutím ze dne 10. 11. 2020 se žádost o starobní důchod zrušila a zastavila, všichni příjemci neoprávněně vyplacených dávek mají povinnost přijaté platby vrátit, to znamená, že i správce konkurzní podstaty má vrátit 8 594 Kč. Ten si je toho dle žalobce vědom a učinil písemný dotaz, na který mu bylo sděleno, že se věc bude řešit, ale nic se nedělo. Žalobce je přesvědčen, že pokud se něco ruší, zákon ukládá, že každý kdo cokoli obdržel, vše vrací beze zbytku.

3. Rozhodnutím ze dne 26. 4. 2021, č. j. X (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.
4. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že rozhodnutím žalované ze dne 24. 6. 2020 byl žalobci přiznán starobní důchod od 18. 1. 2020 ve výši 14 212 Kč měsíčně. Dne 28. 7. 2020 vzal žalobce tuto žádost zpět (zpětvzetí bylo žalované doručeno dne 29. 7. 2020 prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové), a požádal o vyplácení dosavadního invalidního důchodu. Žalovaná proto rozhodnutím ze dne 10. 11. 2020 zrušila rozhodnutí o přiznání starobního důchodu a řízení zastavila. Za období od 18. 1. 2020 do 21. 12. 2020, kdy byl starobní důchod vyplácen, vznikl na starobním důchodu přeplatek. Z uvedeného důvodu žalovaná prvostupňovým rozhodnutím podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. uložila žalobci povinnost vrátit přeplatek na starobním důchodu v částce 19 675 Kč, který vznikl za období od 18. 1. 2020 do 21. 12. 2020 (výše vzniklého přeplatku nebyla v prvostupňovém rozhodnutí nijak odůvodněna ani vysvětlena).
5. K výpočtu přeplatku žalovaná uvedla, že rozhodnutím žalované ze dne 24. 6. 2020 byl žalobci přiznán starobní důchod od 18. 1. 2020 ve výši 14 212 Kč měsíčně. Za období od 18. 1. 2020 do 21. 1. 2020 žalobci náležel doplatek ve výši 338 Kč a od 22. 1. 2020 do 21. 8. 2020 mu náležel doplatek ve výši 1 758 Kč měsíčně, celkem 12 306 Kč. Celková výše doplatku tak činila 12 664 Kč. Z tohoto doplatku starobního důchodu byly provedeny srážky na úhradu insolvenčního řízení, kdy za leden 2020 bylo sraženo 1 562 Kč a za únor až červenec 2020 bylo sraženo 1 172 Kč měsíčně, tj. 7 032 Kč, celkem tak srážky z doplatku starobního důchodu činily 8 594 Kč. Zbytek z uvedeného doplatku (4 050 Kč) byl vyplacen žalobci. Po zrušení rozhodnutí o přiznání starobního důchodu vznikl za dobu od 18. 1. 2020 do 21. 1. 2020 přeplatek 337 Kč, od 22. 1. 2020 do 21. 12. 2020 přeplatek 1 758 Kč měsíčně (tj. 19 338 Kč), celkem činil přeplatek 19 675 Kč], když k uložení této povinnosti došlo v důsledku zpětvzetí žádosti o starobní důchod. Částka celkového přeplatku zahrnuje také provedené srážky z důchodu, které byly žalovanou poukazovány na účet insolvenčního správce LIQUIDATORS v.o.s. (celkem 8 594 Kč). Dále uvedla, že z důvodu zpětvzetí žádosti a následnému zrušení rozhodnutí o přiznání starobního důchodu, žalobci do té doby vyplacené částky od počátku nenáležely a byly tak vyplaceny neprávem. Žalobci proto vznikla povinnost, je žalované vrátit, a to včetně částek, které byly sraženy a zaslány na účet insolvenčního správce, neboť byly využity ve prospěch žalobce.
6. Dle žalované muselo být žalobci poté, co vzal svou žádost o starobní důchod zpět zřejmé, že částky, které mu byly žalovanou po vzniku nároku na starobní důchod vyplaceny, mu nenáleží a musí být žalované jako plátců důchodu vráceny. Vyměřený přeplatek tak odpovídá neprávem vyplacenému důchodu v celkové částce 19 675 Kč. Žalobce je povinen žalované tento přeplatek vrátit, a to včetně částky 8 594 Kč, která sice nebyla poukázána přímo žalobci k jeho rukám, ale byla sražena na základě jiných právních

předpisů v jeho prospěch na úhradu jeho pohledávek v insolvenčním řízení. Žalovaná proto nemá povinnost ani právo požadovat vrácení této částky po insolvenčním správci namísto žalobce. Poznamenala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobce požadovaný přeplatek zcela uhradil.

II. Obsah žaloby

7. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a považuje je za nesprávné. Popsal průběh správního řízení o přiznání starobního důchodu, zpětvzetí žádosti o starobní důchod až po následné vydání rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu zpětvzetí žádosti o starobní důchod.
8. Žalobce namítal průtahy v řízení (jako již předtím samostatnými podáními vůči žalované) při rozhodování o zpětvzetí jeho žádosti. Uvedl, že dne 28. 7. 2020 vzal svoji žádost o starobní důchod zpět, dne 2. 11. 2020 podal stížnost na průtahy a překročení zákonem dané lhůty pro rozhodnutí, které bylo vydáno až dne 10. 11. 2020. To vše mělo negativní dopad na jeho osobní a sociální situaci. Namítal nekompetentní přístup „úřednice“ žalované, která mu poskytla zavádějící a nepravdivé informace, které pro něj měly fatální následky. Dotazoval se jí totiž, zda může podat žádost o starobní důchod, přestože je v insolvenční a zda mu může být nějaký obnos zabaven, načež mu mělo být dotyčnou úřednicí sděleno, že nic takového nehrozí, a pokud ano, může vzít svou žádost zpět a vše mu bude vráceno. Výsledný stav považuje za „selhání úřednice, které ho stálo 8 594 Kč.“
9. Dále žalobce uvedl, že důvody pro urgenci dodržení termínu zpětvzetí byly projednány se správcem konkurzní podstaty, který počítal s tím, že nebude sporná částka zahrnuta do celku dluhu a on již vyplacenou část odešle zpět na účet ČSSZ tak, aby mohla být žalobci vyplacena, a to proto, že již splnil zákonem daný limit úhrady dluhu. Na to žalovaná nebrala vůbec zřetel a svým nekompetentním přístupem a nedodržením termínu zabránila správci konkurzní podstaty včas vrátit „zbytečně vyplacený obnos“. Uvedený postup tak byl uzavřen v neprospěch žalobce.
10. Prvostupňovým rozhodnutím ve spojení s napadeným rozhodnutím bylo žalobci uloženo vrátit i obnos, který nikdy neobdržel. Za nemravnou považuje rovněž lhůtu 8 dnů pro vrácení přeplatku. Nikoho nezajímá, že aby ho mohl vrátit, musí se opět zadlužit. Laxností úředníků žalované byl uvržen do sociálně neřešitelné situace. Pro dokreslení situace uvedl, že dne 23. 3. 2021 si podal novou žádost o důchod a stejnou úřednicí žalované mu bylo sděleno, že jeho žádost bude vyřízena do jednoho měsíce. Do dne 30. 5. 2021 se tak zatím nestalo.
11. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a zavázal žalovanou k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

12. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zrekapitulovala skutkový stav věci (viz výše). Zopakovala, že přeplatek na starobním důchodu v částce 19 675 Kč zahrnuje také provedené srážky z důchodu, které byly poukazovány na účet insolvenčního správce LIQUIDATORS v.o.s., a to na základě usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 5. 2015, čj. KSHK 41 INS 11992/2015-A-6, kterým soud mimo jiné povolil oddlužení žalobce splátkovým kalendářem a uložil plátcí důchodu dlužníka (žalobce) - České správě sociálního zabezpečení, aby po doručení tohoto rozhodnutí prováděla z důchodu žalobce (tehdy invalidního) stanovené srážky a tyto srážky dále nevyplácela žalobci, ale insolvenčnímu správci.
13. K žalobním námitkám žalovaná uvedla, že poté, co bylo rozhodnutí o přiznání starobního důchodu z důvodu zpětvzetí žádosti zrušeno a řízení zastaveno, veškeré do té

doby vyplacené částky důchodu žalobci od počátku nenáležely, byly vypláceny neprávem, a žalobci vznikla povinnost podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. je žalované vrátit, a to včetně částek, které byly strženy a zaslány na účet insolvenčního správce. Žalovaná je toho názoru, že žalobci muselo být zřejmé, že částky, které mu byly žalovanou po vzniku nároku na starobní důchod vypláceny, mu nenáleží a musí být žalované jako plátcí důchodu vráceny. Vyměřený přeplatek tak odpovídá neprávem vyplacenému důchodu v celkové částce 19 675 Kč. Žalobce je povinen žalované tento přeplatek vrátit, a to včetně částky 8 594 Kč, která byla sražena z jeho důchodu na úhradu zjištěných pohledávek v insolvenčním řízení.

14. Žalovaná uvedla, že nárok na vrácení přeplatku na důchodu má vůči příjemci důchodu s tím, že dle § 64 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění platí, že příjemcem důchodu je oprávněný nebo jeho zákonný zástupce nebo opatrovník anebo zvláštní příjemce (kdo je zvláštním příjemcem stanoví § 118 zákona č. 582/1991 Sb.).
15. K žalobnímu tvrzení *„důvody pro urgenci dodržení termínu zpětvzetí byly projednány se správcem konkurzní podstaty, který počítal, že nebude sporná částka zahrnuta do celku dluhu a on již vyplacenou část odesle zpět na účet ČSSZ a to proto, že jsem již splnil zákonem daný limit úhrady dluhu“*, žalovaná uvedla, že i přes skutečnost, že povinnost vrátit přeplatek na důchodu má příjemce důchodu, tak se před vydáním napadeného rozhodnutí obrátila na výše uvedeného insolvenčního správce, který jí dne 26. 4. 2021 prostřednictvím Mgr. A. H. sdělil, že částka ve výši 8 594 Kč byla v červenci 2020 rozdělena mezi věřitele a že až v listopadu 2020 se insolvenční správce dozvěděl o tom, že žalobce vzal svou žádost o starobní důchod zpět. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

IV. Replika žalobce

16. Žalobce zopakoval, že lhůta 8 dnů pro vrácení přeplatku pod pohružkou exekuce byla neetická a nemravná, neboť žalovaná znala jeho finanční poměry, navíc v případě částky 8 594 Kč se jednalo o platby, které odeslala jiné osobě (insolvenčnímu správcí). Postup žalované považuje za podvod, který nemůže jít k jeho tíži. Žalobce se ohradil proti odůvodnění žalované, že *„mu muselo být zřejmé, že mu vyplacená částka insolvenčnímu správcí nenáleží“* a namítl, že postupoval podle informace, kterou dostal od pracovnice žalované v Hradci Králové.
17. K tvrzení žalované ve vyjádření, že se insolvenční správce dozvěděl o zpětvzetí jeho žádosti o starobní důchod teprve v listopadu 2020, namítl, jak je možné, že žalovaná insolvenčního správce včas neinformovala o zpětvzetí jeho žádosti o důchod. Ten se o tom skutečně dozvěděl až od žalobce. Postup a jednání žalované, která nedodržuje zákony a lhůty, mu způsobilo psychickou újmu a ekonomické ztráty (telefonáty, cesty taxi vozidlem ZTP, korespondenční náklady), které si vyčísluje částkou 2 250 Kč.
18. V další části, nazvané „Rozšíření žaloby“, žalobce uvedl, že částka 19 675 Kč, kterou byl nucen vrátit zpět ČSSZ jako přeplatek na starobním důchodu, mu do dnešního dne nebyla vrácena celá. K důkazu přiložil *„rozpis výpočtu doplatku k č.j. K-27.05.2021-43/560 718 1536, ze dne 27. 5. 2021 za období od 18. 1. 2020 do 21. 6. 2021, na základě kterého mu byla stanovena výše důchodu a vrácený doplatek činí pouze 19 458 Kč. Z vráceného doplatku se jaksi vytratilo 217 Kč.“* Proto žalobu rozšiřuje o 217 Kč. Na podané žalobě včetně rozšíření žaloby setrval.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s“). Učinil tak bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. za souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalované. **Žalobu důvodnou neshledal.**
20. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá výše popsany skutkový stav věci, který není mezi účastníky sporný, a proto lze na něj odkázat. Další nespornou skutečností je, že celý přeplatek na starobním důchodu byl ze strany žalobce uhrazen již dne 15. 3. 2021, tj. před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí.
21. Pro přehlednost soud shrnuje, že žalobce byl poživitelem invalidního důchodu. Dne 3. 6. 2020 si podal prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové žádost o přiznání starobního důchodu od 18. 1. 2020. Rozhodnutím žalované ze dne 24. 6. 2020 byl žalobci přiznán starobní důchod od 18. 1. 2020, a to ve výši 14 212 Kč měsíčně. Dne 28. 7. 2020 vzal žalobce žádost o starobní důchod zpět. Žalovaná o zpětvzetí žádosti žalobce rozhodla až dne 10. 11. 2020, kdy zrušila rozhodnutí o přiznání starobního důchodu ze dne 24. 6. 2020 a řízení zastavila. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce si na dlouhou dobu vyřízení jeho zpětvzetí žádosti stěžoval, za což se mu žalovaná omluvila dopisem ze dne 3. 12. 2020 s informací, že rozhodnutí o úhradě přeplatku bude vydáno v nejbližších dnech. Stejnou skutečnost mu sdělila dopisem ze dne 27. 1. 2021. Rozhodnutím ze dne 8. 2. 2021 žalovaná uložila žalobci povinnost podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. vrátit přeplatek na starobním důchodu v částce 19 675 Kč, který vznikl za období od 18. 1. 2020 do 21. 12. 2020, kdy mu byl starobní důchod vyplácen. Tato částka zahrnuje i částku 8 594 Kč, která byla poukázána na účet insolvenčního správce z důvodu na žalobce (coby dlužníka) vedeného insolvenčního řízení u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. KSHK 41 INS 11992/2015. Proti tomu, aby žalobce vrátil žalované i částku 8 594 Kč poukázanou na účet insolvenčního správce brojil žalobce již v podaných námítkách s tím, že tuto částku nikdy neobdržel a proto její vymáhání po něm osobně považuje za protizákonné.
22. K další stížnosti žalobce (ze dne 23. 2. 2021) žalovaná dopisem ze dne 24. 2. 2021 žalobci vysvětlila výpočet přeplatku na starobním důchodu (stejně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí - viz výše).
23. Podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. jestliže důchod byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, protože příjemce důchodu nesplnil některou jemu uloženou povinnost, přijal důchod nebo jeho část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, nebo vědomě jinak způsobil, že důchod nebo jeho část byl vyplácen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, má plátce důchodu vůči příjemci důchodu nárok na vrácení, popřípadě náhradu nesprávně vyplacené částky.
24. Mezi účastníky je sporné to, kdo měl žalované z důvodu vzniklého přeplatku na starobním důchodu vrátit částku 8 594 Kč, zda žalobce, coby příjemce starobního důchodu, který však tuto částku neobdržel nebo insolvenční správce, jemuž žalovaná na základě probíhajícího insolvenčního řízení na straně žalobce tuto částku z žalobcova starobního důchodu postupně poukázala.
25. Podle 64 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, je příjemcem důchodu oprávněný nebo jeho zákonný zástupce nebo opatrovník anebo zvláštní příjemce. Kdo je

zvláštním příjemcem stanoví zvláštní zákon (§ 118 zákona č. 582/1991 Sb.). Příjemcem důchodu je dále osoba, která oprávněného zastupuje podle § 49 a 50 občanského zákoníku.

26. Podle § 118 zákona odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. zvláštním příjemcem dávky důchodového pojištění je a) občan určený rozhodnutím obecního úřadu podle § 10; v odůvodněných případech může být zvláštním příjemcem ustanovena právnická osoba, b) občan, kterému byl sirotčí důchod vyplácen do dne nabytí svéprávnosti dítěte, a to od tohoto dne. Toto ustanovení na žalobce nedopadá.
27. Podle § 49 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů brání-li duševní porucha zletilému, který nemá jiného zástupce, samostatně právně jednat, může ho zastupovat jeho potomek, předek, sourozenec, manžel nebo partner, nebo osoba, která se zastoupeným žila před vznikem zastoupení ve společné domácnosti alespoň tři roky. V § 50 stejného zákona je uvedeno, že ke vzniku zastoupení se vyžaduje schválení soudu. Před vydáním rozhodnutí soud vyvine potřebné úsilí, aby zjistil názor zastoupeného, a to i za použití takového způsobu dorozumívání, který si zastoupený zvolí. Ani tato ustanovení občanského zákoníku se na případ žalobce nepoužijí.
28. Z výše uvedené definice ustanovení § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. je zřejmé, že povinnost vrátit přeplatek na důchodu má žalobce, coby příjemce důchodu.
29. Pokud tedy částka 8 594 Kč, kterou žalovaná z žalobcova důchodu poukázala na účet insolvenčního správce byla již v červenci 2020 rozdělena mezi věřitele, tj. ve stejný měsíc, kdy vzal žalobce svou žádost zpět (zpětvzetí bylo žalované doručeno dne 29. 7. 2020), nelze než uzavřít, že žalovaná ani insolvenční správce nijak nepochybili. Žalobce totiž opomíjí zcela zásadní skutečnost, a to, že jak žalovaná, tak insolvenční správce mají z důvodu na žalobce vedeného insolvenčního řízení zákonem a rozhodnutím soudu (o insolvenci) stanovené povinnosti, jak nakládat s příjmem (důchodem) dlužníka (žalobce). Žalobce rovněž opomíjí, že je to právě on sám, v jehož prospěch a jeho věřitelům, byl z jeho důchodu dluh splácen.
30. Z vyjádření Mgr. H. (ze dne 26. 4. 2021) mimo jiné plyne i to, že splátkový kalendář (o úhradě dluhu) byl ze strany žalobce splněn až v listopadu 2020. K žalobnímu tvrzení ...*„správce konkurzní podstaty počítal s tím, že nebude sporná částka zahrnuta do celku dluhu a on již vyplacenou část odešle zpět na účet ČSSZ tak, aby mohla být žalobci vyplacena, a to proto, že již splnil zákonem daný limit úhrady dluhu. Na to žalovaná nebrala vůbec zřetel a svým nekompetentním přístupem a nedodržením termínu zabránila správci konkurzní podstaty včas vrátit „zbytečně vyplacený obnos“* krajský soud uvádí, že v případě sporné částky 8 594 Kč se nejedná o „zbytečně vyplacený obnos“, neboť ten byl vyplacen na úhradu dluhů žalobce, tedy v jeho prospěch, resp. za něho. V době zpětvzetí žádosti o starobní důchod (28. 7. 2020) nebyl dluh žalobce v rámci insolvenčního řízení ještě splacen, k tomu došlo až v listopadu 2020. Dikce ustanovení § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. „...*příjemce důchodu přijal důchod nebo jeho část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byl vyplacen neprávem...*“ počítá se situací, která nastala i v projednávaném případě. Naproti tomu žádný zákon neukládá insolvenčnímu správci, aby vracel namísto žalobce to, co mu bylo plátcem žalobcova důchodu dle zákonem stanovených podmínek poukázáno k rozdělení věřitelům žalobce, neboť insolvenční správce na rozdíl od žalobce není příjemcem důchodu. Tím stále byl a je žalobce, bez ohledu na to, jak bylo dále dle příslušných zákonů [zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a

způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů] s částí jeho důchodu naloženo. Námitka žalobce proto není důvodná.

31. Krajský soud však dává žalobci za pravdu v tom, že žalovaná překročila správním řádem dané lhůty pro vydání rozhodnutí (§ 71 odst. 3 správního řádu), za což se žalobci omluvila (viz výše). Pochybení v tomto směru shledala i ministryně práce a sociálních věcí, která se dopisem ze dne 12. 5. 2021 vyjadřovala k podnětu žalobce ze dne 24. 2. 2021 s tím, že není oprávněna zasahovat do probíhajícího námitkového řízení. I když shledal krajský soud námitku ohledně překročení lhůt pro vydání rozhodnutí důvodnou, současně konstatuje, že tato skutečnost nemá vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Překročení lhůty pro vydání rozhodnutí [do 30 dnů, případně o dalších 30 dnů z důvodů uvedených v § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu] nezabavuje žalobce povinnosti k vrácení přeplatku neprávem vyplacených částek ve smyslu § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Krajský soud v tomto směru apeluje na žalovanou, aby vycházela občanům vstříc, aby k situacím, které jsou pak předmětem podobných stížností, nedocházelo, neboť řádný výkon správy je jednou ze zásad, na kterých je správní řízení postaveno (§ 6 správního řádu). Důchody jsou mnohdy jediným zdrojem příjmu těchto osob a liknavý postup žalované je může dostávat do svízelných životních situací, jako v nyní projednávaném případě.
32. Pokud jde o návrh na rozšíření žaloby o částku 217 Kč, nemohl k němu soud přihlídnout, neboť byl učiněn po lhůtě pro podání žaloby (srovnej § 72 odst. 1 s. ř. s., podle kterého lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci doručeno, dále srovnej § 71 odst. 2 s. ř. s., v němž je uvedeno, že rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body je možné jen ve lhůtě pro podání žaloby) a navíc se vztahuje k „Oznámení žalované o vyúčtování důchodu“ ze dne 27. 5. 2021, které ani není rozhodnutím, proti kterému lze podat žalobu.
33. Ačkoli se soud uvedeným návrhem na rozšíření žaloby nemusí dále věcně zabývat, považuje za vhodné žalobci vysvětlit, že se mýlí. Z uvedeného oznámení (a zejména tabulky o vyčíslení doplatku) totiž vyplývá, že žalobci je poukazován doplatek za období od 18. 1. 2020 do 21. 6. 2021 v celkové výši 30 743 Kč (sloupec 7), nikoli pouze 19 458 Kč namísto 19 675 Kč, jak se mylně domnívá žalobce [číselný údaj 19458 je uveden za desetinnou čárkou u částky 21.327,19458 a dále u částky 30.742,19458, která je zaokrouhlená na celkový doplatek 30.743 Kč; v případě číselného údaje 19458 se nejedná o částku doplatku v korunách, ale o pětimístné číslo za desetinnou čárkou jako násobek rozdílu mezi náležející a vyplacenou měsíční výší důchodu (sloupec 5) a příslušného koeficientu (sloupec 6), který je vyjádřen číslem 12,13151)]. Ostatně, není-li žalobci výpočet výše poukazovaného doplatku zřejmý, zcela jistě má možnost požádat žalovanou o vysvětlení.
34. Krajský soud po provedeném přezkumném řízení ve shodě se žalovanou dospěl k závěru, že žalobci vznikla povinnost vrátit přeplatek na starobním důchodu podle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v částce 19 675 Kč, která zahrnuje i částku 8 594 Kč, která byla žalobci sražena z jeho důchodu a poukázána insolvenčnímu správci na úhradu žalobcových pohledávek v insolvenčním řízení.
35. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

36. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 30. května 2022

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně